

COLECȚIA **EXAMENE**

Luminița Criștiu-Ninu
(coordonator)

Luminița Criștiu-Ninu
Carmen-Alina Gohoreanu
Andrei Viorel Iugan
Bogdan Liviu Pănoiu

Teste-grilă pentru admiterea la INM/
în magistratură, avocatură și pentru
examenele de licență

Drept penal și drept procesual penal

Luminița Criștiu-Ninu
(coordonator)

Luminița Criștiu-Ninu
Carmen-Alina Gohoreanu
Andrei Viorel Iugan
Bogdan Liviu Pănoiu

Teste-grilă
pentru admiterea la INM/în
magistratură, avocatură și pentru
examenele de licență

Drept penal și drept procesual penal

Drept penal

1. Principiul legalității incriminării se opune:

- a) stabilirii și aplicării unei pedepse în afara limitelor generale ale acesteia;
- b) sancționării penale a unei persoane pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârșită;
- c) prevederii faptelor care constituie infracțiuni în legi penale speciale.

2. Sunt adevărate următoarele afirmații:

- a) din momentul în care intră în vigoare noua reglementare cu caracter special în raport cu cea veche, intervine abrogarea tacită a normei generale;
- b) abrogarea tacită a normei penale poate interveni prin prevederea faptei drept contravenție în noua reglementare;
- c) norma penală se poate considera abrogată implicit prin desuetudine.

3. Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei, potrivit art. 5 C. pen., poate interveni în următoarele situații:

- a) în cazul infracțiunii de furt în formă continuată, prevăzută de art. 228 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen. (3 acte materiale, din datele de 30.10.2020, 12.11.2020 și 15.11.2020), când în intervalul de timp cuprins între 15.11.2020 și până la pronunțarea hotărârii judecătorești în primă instanță a intervenit o lege penală care prevede o pedeapsă mai ușoară;
- b) în cazul infracțiunii de însușire a bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, prevăzută de art. 243 C. pen., când de la expirarea termenului de 10 zile în care bunul găsit trebuia predat autorităților și până la întocmirea rechizitoriului a intervenit o lege penală care prevede o pedeapsă mai ușoară;
- c) în cazul infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 205 C. pen., când de la lipsirea de libertate a persoanei vătămate și până la eliberarea acesteia ca urmare a intervenției organelor de poliție a intervenit o lege penală care prevede o pedeapsă mai ușoară.

4. În cazul lui A., condamnat la pedeapsa închisorii în cuantum de 3 ani pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de tâlhărie în formă continuată, prevăzută de art. 32 alin. (1) C. pen. raportat la art. 233 C. pen. (pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani), cu reținerea dispozițiilor art. 396 alin. (10) C. pr. pen., referitoare la cauza de reducere a pedepsei specifică procedurii recunoașterii învinuirii, dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii intervine o lege care prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 5 ani sau amenda, în aplicarea art. 6 C. pen., sancțiunea aplicată:

- a) nu se reduce;

RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII

Drept penal

1. b)

Varianta a) este greșită, principiul legalității sancțiunilor de drept penal fiind cel care se opune stabilirii și aplicării unei pedepse în afara limitelor generale ale acesteia [art. 2 alin. (3) C. pen.], și nu principiul legalității incriminării.

Varianta b) este corectă, în acest sens fiind chiar prevederile art. 1 alin. (2) C. pen.

Varianta c) este greșită, faptele care constituie infracțiuni putând fi prevăzute și în legi penale speciale, nu doar în Codul penal.

2. b)

Varianta a) este greșită, având în vedere că prin intrarea în vigoare a normei cu caracter special nu are loc abrogarea tacită a normei cu caracter general, aceasta din urmă devenind inaplicabilă pe durata existenței normei speciale. Astfel, dacă ulterior are loc abrogarea normei speciale, norma generală redevine aplicabilă pentru segmentul reglementat anterior de norma specială.

Varianta b) este corectă, în situația prezentată, intenția legiuitorului de a înlătura vechea reglementare prin care aceeași faptă era considerată infracțiune fiind lipsită de echivoc. În același timp, reglementarea din legea nouă (potrivit căreia fapta constituie contravenție) este incompatibilă cu cea din legea veche (potrivit căreia fapta constituie infracțiune).

Varianta c) este greșită, norma penală neputând fi considerată abrogată implicit indiferent cât timp ar trece fără ca aceasta să fie aplicată.

3. a), b)

Varianta a) este corectă, întrucât, în cazul infracțiunilor continuate, cum este infracțiunea de furt din ipoteză, prevăzută de art. 228 alin. (1) C. pen., cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen., legea aplicabilă în baza principiului activității legii penale (art. 3 C. pen.) este cea în vigoare la momentul realizării ultimului act material (în cauză, 15.11.2020). Dacă începând cu acest moment și până la judecarea definitivă a cauzei intervine o lege nouă, se pune problema determinării legii penale mai favorabile infractorului potrivit art. 5 C. pen.

Varianta b) este și ea corectă, deoarece, în cazul infracțiunilor omisive, cum este infracțiunea de însușire a bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, prevăzută de art. 243 C. pen., legea aplicabilă în baza principiului activității legii penale (art. 3 C. pen.) este cea în vigoare la momentul în care ar fi trebuit să se realizeze conduita cerută de lege (în cauză, expirarea termenului de 10 zile pentru predarea bunului găsit). Dacă începând cu acest moment și până la judecarea definitivă a cauzei intervine o lege nouă, se pune problema determinării legii penale mai favorabile infractorului potrivit art. 5 C. pen.